

Zorgnetwerk en netwerkzorg

C O L U M N

NICOLE VAN WETTEN
COMMUNICATIEADVISEUR

Mam, deze week verloopt de deadline voor mijn column en ik heb nog geen onderwerp! Ga zitten meid, dan komt er vast inspiratie. Tja, waarom ben ik hier bij mijn moeder? Een paar dagen geleden maakten mijn Bas en ik plannen voor een fietstocht die middag, toen mijn telefoon ging. 'Dag Nicole, je moeder belde en het gaat niet goed met haar. Ik ga poolshoogte nemen en bel je zo terug.' Na een kwartier opnieuw mijn telefoon. 'Ik ben bij je moeder en ik vertrouw het niet. Ik bel 112.' Tussentijds had ik mijn spullen gepakt, klaar om af te reizen.

De dame die mij belde is mijn moeders achterbuurvrouw. 'Aan jou heb ik niets', zegt mijn moeder mij. Daarmee bedoelt ze dat ik te ver weg woon om bij nood direct te kunnen helpen. Daarom heeft zij een goed sociaal netwerk in haar directe omgeving. Zoals de adequate achterbuurvrouw die via sneltoets 1 voor mijn moeder bereikbaar is.

Donderslag

Nadat ze wakker was geworden van een enorme donderslag, was mijn moeder die ochtend vroeg opgestaan. Ze werd onwel en 'gleed langzaam weg'. 'Dit was het dan', heeft ze gedacht. Op de overloop kwam ze bij, kroop naar de telefoon en probeerde te bellen. Dat mislukte. Ze klauterde voorzichtig in bed en na een paar uur slaap merkte ze opnieuw: dit gaat niet goed. Haar tweede beleping slaagde en kort daarna was daar de achterbuurvrouw; een kwartier later de ambulanceverpleegkundige.

Eenmaal binnen zag ik mijn moeder: kleiner dan normaal en verdwaasd. De fel geklede ambulancezuster bracht rapport uit. 'Mevrouw lijkt stabiel – alle test- en onderzoeksuitslagen wijzen

daarop. Geen reden voor opname of spoedeisende hulp. Is er nog een zorgverlener die ik moet raadplegen?' Ik herinner me dat de behandelend reumatoloog onlangs contact zocht. De gestegen bezinking in mijn moeders bloed zinde haar niet. Het zekere voor het onzekere: 'Ja, de reumatoloog graag.' Ook de dienstdoende reumatoloog zag geen reden voor zorg op dat moment.

De fel geelblauwe ambulanceverpleegster: 'Dan heb ik nu alles aan de familie overgedragen. Ik licht de huisarts in en ook de behandelend reumatoloog krijgt bericht. Mevrouw lijkt stabiel, maar ze mag nu niet alleen blijven.' Daar zorgde ik voor. 's Avonds laat vond ik een briefje op de deurmat. 'Ik hoop dat je weer snel mijn oude buurvrouw bent: energiek en opgewekt zoals ik je ken.' Van één deur verder. Lief.

Bloed prikken in het ziekenhuis

De eersvolgende werkdag verlieten we net de huisarts toen de reumatoloog al informeerde. Zij luisterde naar de vervolgstappen en raadde ons aan om bloed te laten prikken in het ziekenhuis: 'Dan kan ik de uitslagen ook inzien.'

Zo zag ik hoe de netwerkzorg zich rond mijn moeder ontvouwde. In mijn werk kom ik het tegen: het netwerkperspectief. Het Informatiebeeraad Zorg spreekt van 'vernetwerking': de zorg verandert, net als de rol van de patiënt daarin. Ketengeoriënteerde zorg groeit uit tot netwerkzorg rond de patiënt. Zorgverleners werken steeds vaker organisatie- en specialismeoverstijgend samen. Ik mocht het ervaren en maakte er even deel van uit. ■

info@niccommunicatie.nl

FOTOGRAFIE DORREN HEIN | WWW.TOTJUK.COM